سفرنامه

منتون، سرزمین لیمو

فاطمه قاسمی | روزنامه نگار

«منتون» شهری ساحلی در فرانسه است که با قصرهای بزرگ، باغ‌ها و آب‌وهوای تابستانی گردشگران زیادی را به خود جذب می‌کند. لیمو، نماد اصلی منتون است و هر سال جشنواره‌ای بزرگ و معروف به‌نام «جشن لیمو» در این شهر برگزار می‌شود. این جشنواره قدمتی ۸۸ ساله دارد و برای برگزاری آن بیش از ۳۰۰ کارشناس با بیش از ۱۴۰ تن مرکبات به‌ویژه لیمو، مجسمه‌ها و هنرهای تجسمی خیابانی دیدنی برپا می‌کنند. این جشنواره با برنامه‌های نمایشی، اجرای موسیقی شاد، کارناوال‌ها و آتش‌بازی اجرا می‌شود. لیموی فرانسه در آب‌وهوای مدیترانه‌ای به‌طور خاص در شهر منتون و روستاهای اطراف آن کشت می‌شود. این لیمو نسبت به گونه‌های دیگر اسید کمتر و عطر بیشتری دارد و پای ثابت پخت‌وپز غذاها و دسرهای فرانسوی است. جشن لیمو امسال به‌دلیل همه‌گیری بیماری کووید و محدودیت‌های سر راه بازدیدکنندگان برای سفر به منتون و شرکت در مراسم، تا سال ۲۰۲۲ به‌تعویق افتاد. منتون علاوه‌بر لیمو به باغ‌ها و باغچه‌هایش هم شهرت دارد و باغ گیاه‌شناسی منتون، یکی از بزرگ‌ترین باغ‌های اروپا در این شهر واقع شده است. قلعه‌های بزرگ و کلیساهای باشکوهی که معماران روس در منتون ساخته‌اند، از دیگر جاذبه‌های این شهر به‌شمار می‌روند. ساختمان‌های رنگارنگ با سقف‌های ایرانیت به شهر منتون با جمعیت ۳۰ هزار نفری‌اش جاذبه‌ای دوچندان بخشیده است.

منابع: airpano،fete-du-citron

اندراحوالات

رفقا سلام!

«آریو عظیمی» رفیق نوجوون ما کار جالبی انجام داده. خبرگزاری «ایسنا» نوشته؛ آریو که اهل سنندجه، یه بچه‌سنجاب رو از دلال‌های حیات‌وحش می‌خره. مدتی ازش مراقبت می‌کنه و بعد هم به اداره محیط‌زیست شهرش تحویل می‌ده. کار آریو تشویق نداره اونم وقتی که خیلی‌ها دوست دارن برای سرگرمی خودشون حیوون‌ها رو تو خونه اسیر کنن؟

شماره پیامک ۲۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰۰

حال استیکری رو دارم که آخر یه چت گذاشته می‌شه و تا چت بعدی سین نمی‌شه.

نگا تیو

تبدیل منابع نوری به ستاره

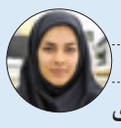

مرجان دهقان | عکاس

عکاسی در شب زیروبم‌های زیادی دارد. به‌ویژه وقتی پای آلودگی‌های نوری محیط هم در میان باشد. ممکن است این شرایط نوری به زیبایی بصری قاب‌تان آسیب برساند. یکی از تمرین‌های مداوم عکاسی این است که به‌جای تغییر در ویژگی‌های محیط، از آن بهترین استفاده را به‌نفع قاب‌تان کنید. بعضی فیلترها که روی لنز نصب می‌شوند، به شما امکان می‌دهند تا منابع نوری را در شب، ستاره‌ای‌شکل ثبت کنید. بدون این فیلترها و با استفاده به‌جا از ویژگی‌های لنزتان هم می‌توانید نورها را ستاره کنید.

شب ستاره‌باران

سه‌پایه شرط لازم عکاسی در شب است. پس از ابتدای کار دوربین‌تان را روی سه‌پایه سوار کنید تا لرزش دست، قاب‌تان را خراب نکند. ایزو را هم تا جایی که زور مهارت عکاسی و تجهیزات‌تان می‌رسد، بالاتر از ۱۰۰ نبرید. آلودگی نوری در محیط باز معمولا ناشی از تیرهای چراغ برق و خودروهاست که نور زرد رنگ دارند، بنابراین وایت‌بالانس را هم روی Tungsten بگذارید. حالا دوربین را در زوم‌ترین حالت ممکن تنظیم کنید و دیافراگم را کاملا ببندید. هرچه عدد دیافراگم بزرگ‌تر شود، یعنی دریچه دیافراگم در حال بسته شدن است. وقتی دیافراگم کاملا باز است، نور از دریچه‌ای با لبه‌های گردتر عبور می‌کند. به همین دلیل نورهای قاب نهایی لبه‌های نرم دارند. دریچه بسته دیافراگم لبه‌های تیغه‌ای دارد که نور را ستاره‌ای ثبت می‌کنند. سرعت شاتر را هم روی ۳۰ ثانیه تنظیم کنید.

نور ستاره‌ای خورشید

تکنیک نور ستاره‌ای منحصر به شب نیست. هر منبع نوری که نسبت به محیط خیلی روشن‌تر باشد، با این تکنیک به ستاره تبدیل می‌شود. همین تکنیک را روی نور خورشید هم می‌توانید اعمال کنید. نکته کلیدی تبدیل نور به ستاره، دیافراگم است. وقتی دیافراگم را کاملا ببندید، اشعه‌های نور تشدید و به محض برخورد با حسگر به ستاره تبدیل می‌شوند. تمرین‌تان را با عکاسی از منابع نوری در شب شروع کنید. وقتی به قاب مدنظرتان رسیدید، همین کار را با نور خورشید انجام بدهید. بعد قاب‌های شب را با روز مقایسه کنید. این تکنیک از نظر من در شب پرکاربردتر است چون به شما کمک می‌کند تا نورهای مصنوعی را در خدمت قاب‌تان دربیاورید که به‌خودی خود می‌توانند زیبایی عکس را خراب کنند. تکنیک‌های عکاسی شما را مجهز می‌کنند تا به‌مرور بتوانید در هر شرایطی، قابی را که می‌خواهید ثبت کنید. ممکن است تکنیکی فقط در شب کاربرد داشته باشد اما از آن نکته‌ای یاد گرفته باشید که یکی از قاب‌های روزتان را نجات بدهد. پس خودتان را محدود به چارچوب‌ها نکنید و از هر جایی که قواعد را به‌خوبی آموختید، آزاد هستید تا با دلیل آن را بشکنید.

بالتازار

نمک چطور یخ را آب می‌کند؟

حتما دیده یا شنیده‌اید که در روزهای برفی، مقداری نمک روی سطح یخ‌زده کوچه و خیابان می‌پاشند تا یخ بندان کار دست کسی ندهد. تا حالا فکر کردید نمک چطوری از پس این کار برمی‌آید؟ مگر گرما تولید می‌کند که می‌تواند باعث ذوب شدن یخ بشود؟ برای جواب دادن به این سوال، باید به اطلاعات پایه‌مان از علم شیمی مراجعه کنیم. همه ما می‌دانیم که آب در دمای صفر درجه، منجمد می‌شود. در خیابان برفی، روی سطح یخ را یک لایه نازک از آب پوشانده است. مولکول‌های یخ و آب با هم در تعامل‌اند یعنی در هر لحظه به‌طور مداوم، آب مقداری از یخ‌های زیر خودش را ذوب و در همان حال، لایه یخ آب‌های زیر خودش را منجمد می‌کند. سرعت تبادل بین آب و یخ ثابت است، یعنی همیشه مقداری آب و یخ باقی می‌ماند. خب دمای هوا هم که بیکار نمی‌نشیند. اگر هوا سردتر شود، آب بیشتر یخ می‌زند و اگر هوا رو به گرمی برود، یخ بیشتر آب می‌شود. پس اگر صبور باشیم، یخ‌ها بالاخره آب می‌شوند ولی یخ بندان جاده و خیابان‌ها خطرناک است و باید هر طوری شده این روند را سرعت ببخشیم. این جاست که ترکیب یونی نمک به کمک می‌آید، البته نه از طریق ایجاد گرما! نمک، نقطه انجماد آب را کاهش می‌دهد؛ به این ترتیب در دمای صفر درجه، لایه یخ دیگر نمی‌تواند آب را منجمد کند. اما چطور؟ نمک، یک ماده محلول است و به عناصر تشکیل‌دهنده خود شکسته می‌شود. به این ترتیب با حل شدن در آب، از نزدیک شدن مولکول‌های آن به یکدیگر جلوگیری می‌کند و اجازه نمی‌دهد با اتصال به‌هم تشکیل یخ بدهند. غیر از نمک، هر ماده محلول غیرفرار دیگری هم که روی یخ پاشیده شود، می‌تواند به همین ترتیب نقطه انجماد آب را پایین بیاورد و به زودتر ذوب شدن یخ کمک کند. خب بگویید ببینم به‌جای نمک از چه ماده دیگری می‌شود استفاده کرد؟

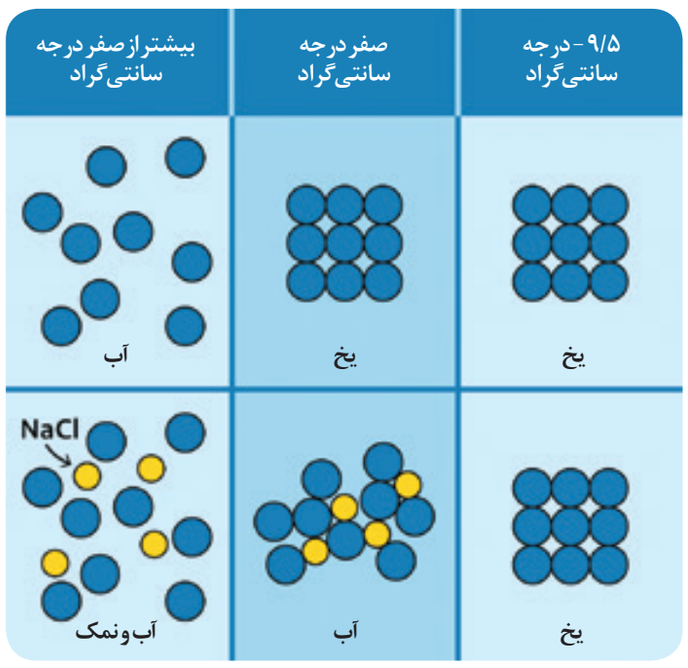

منبع: britannica

دیدنی

چیزهایی که نمی‌دونی!

گاوها رفیق صمیمی دارند و وقتی از هم جدا می‌شوند، استرس می‌گیرند

آفتاب‌سوختگی در واقع خودکشی سلول‌های پوست است تا به سلول سرطانی تبدیل نشوند

سوسک‌های زیادی در جهان همراه با دانه‌های قهوه جمع‌آوری شده، آسیاب می‌شوند

منبع: buzzfeed.com

خودت بساز

گلدان‌هایی برای تمام فصول

مهسا فارسی | روزنامه نگار

در «خودت بساز» این هفته یاد می‌گیرید که با سه وسیله دور ریختنی ولی قابل بازیافت، جامدادی یا گلدان بسازید. پس قوطی فلزی نوشابه، بطری نوشابه خانواده یا آب معدنی بزرگ و همین‌طور شیشه مربا را نگه دارید و دور نریزید. تمیزشان کنید و به دلخواه یکی از ایده‌هایی را که در ادامه آمده است، دنبال کنید.

جامدادی مچاله

اگر همیشه دوست داشتید جامدادی مچاله‌ای داشته باشید اما هیچ‌وقت به آرزوی‌تان نرسیده‌اید(!) مهسا به شما می‌گوید که کافی است یک عدد قوطی نوشابه فلزی بردارید. از یک شخص حرفه‌ای بخواهید سطح بالایی آن را برای‌تان برش بدهد زیرا لبه‌های تیزی به‌وجود خواهد آمد که برنده و خطرناک است. در مرحله بعد، قوطی را با دست مچاله کنید؛ نه خیلی زیاد، طوری که روی زمین هم بایستد. در آخر با استفاده از اسپری، آن را به‌رنگی زیبا درآورید. همان‌طور که در تصویر می‌بینید چند تا جامدادی زیبای جدید خواهید داشت که می‌توانند گلدان هم باشند.

گلدان شیشه مربایی

این ایده احتمالا برای‌تان آشنا و تکراری است و عکس‌هایش را زیاد دیده‌اید. اما اگر تا حالا آن را اجرا نکرده‌اید، حتما امتحانش کنید چون خیلی سرگرم‌کننده خواهد بود و در نهایت گلدان زیبایی نصیب‌تان خواهد شد. یک عدد شیشه مربای نسبتا بزرگ را تمیز و شروع کنید به طراحی. هر نقشی که می‌توانید رویش بزنید. می‌توانید از قلم‌مو و گواش استفاده کنید یا آن را یک‌دست با اسپری رنگ بزنید. این هم از گلدان شیشه‌ای.

گلدان بطری پلاستیکی

برای ساخت این گلدان می‌توانید از انتهای بطری‌های آب معدنی یا نوشابه خانواده استفاده کنید. کافی است بطری را از محل مناسب با دقت و حوصله برش بزنید. اگر شکاف کوچکی ایجاد کنید و ادامه را با قیچی برش بزنید، راحت‌تر است. در هر حال مراقب دست‌های‌تان باشید. این تکه پلاستیک را هم باسلیقه رنگ‌آمیزی کنید. اگر مانند تصویر طرح آدمک یا حیوانی رویش بکشید، خیلی جذاب‌تر خواهد بود. خب گلدان شما آماده است تا هرچه دوست دارید درونش خاک و گیاه بگذارید. چطور بود؟

آثار شما

اگر پرنده بودم!

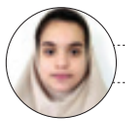

ساینا قنایی | ۱۲ ساله

تیک! تیک! صدایی جدید من را به وجود دنیایی وسیع آگاه می‌کند. چشمانم آرام آرام باز می‌شوند و از لابه‌لای ترک‌های دیوار خانه کوچکم، نوری من را صدا می‌کند. صدایی نو و دل‌انگیز است. بال‌های ظریفم را آهسته تکان می‌دهم و سرم را از بین ترک‌ها بیرون می‌آورم. دنیای وسیع و زیبا برقی در چشم‌هایم می‌اندازد. پیش از این گمان می‌کردم دنیایی که در آن خوابیده بودم، تنها جهان موجود است اما می‌بینم واقعیتی فراتر از خیال و تصوراتم در پیش دارم. حالا پس از گذشت چند روز از آشنایی‌ام با این جهان تازه، مادرم اولین درس زندگی را به من یاد می‌دهد. با شوق و هیجان فریاد می‌زنم «چه زیباست زندگی، چه زیباست پرواز» مادرم من را از بالای شاخه‌های درخت به پایین راهی می‌کند. کمی نگرانم اما وقتی بال‌هایم به آرامی باز می‌شوند و در آسمان غوطه‌ور می‌شوم، معنی رهایی را درک می‌کنم. روی باد سوار و در میان ابرها رقصان می‌شوم. هنگام عبور از سطح رودخانه‌ها با بال‌هایم آب شفاف را نوازش می‌کنم و به قطره‌ها سلام می‌دهم. به سیمای درخشان و گرم خورشید خیره می‌شوم و برای دستیابی به رویاهایی که پیش از این غیرممکن به نظر می‌رسیدند، تا بیکران آسمان‌ها سفر می‌کنم، هم‌نوا با نسیم و دور از هر محدودیتی!